

A man with glasses, wearing a white t-shirt, grey jeans, and white sneakers, is sitting on a white wooden chair. He has his arms crossed and is smiling. The background is a solid blue color. The text 'Eerlijkheid is voor mij een belangrijke waarde' is overlaid on the image in white.

‘Eerlijkheid is voor mij
een belangrijke waarde’

En
verder

943 weken in het notariaat

Jeroen Heijstek, kandidaat-notaris in Deventer, zit met ingang van dit voetbalseizoen in een van de regionale tuchtcommissies van de KNVB. 'Eerlijkheid en betrouwbaarheid zijn belangrijke waarden.'

TEKST Henriette van Wermeskerken | BEELD Truus van Gog

Naast mijn werk ben ik altijd maatschappelijk betrokken geweest. Ik heb tien jaar in de gemeenteraad gezeten van Hengelo, waar ik ben opgegroeid en – behalve tijdens mijn studie – ben blijven wonen. Ik was toen 24 en net afgestudeerd. Eerst zat ik in de raad voor de PvdA. Later voor ProHengelo, een afsplitsing van de PvdA, die nu de grootste partij is. Ik maakte vaak lange dagen. Vergaderen tot halfeen 's nachts en de volgende ochtend om halfzeven weer op. Mijn gedrevenheid werd beloond met herverkiezingen met voorkeurstemmen. In maatschappelijke activiteiten heb ik altijd veel tijd gestopt. Dat je in de politiek partijdig bent en in het notariaat onpartijdig vond ik een interessant contrast. De kennis en ervaring die ik in de politiek opdeed, kon ik gebruiken in mijn beroep, en omgekeerd.'

WEKEN

'Op 7 oktober ga ik mijn 700ste week in bij Smalbraak Notarissen in Deventer en mijn 943e week in het notariaat. Ik hou dit bij in weken; zo beantwoord ik de vraag hoe lang ik al werk. Kandidaat-notaris werd ik in 2001 en bij dit kantoor werk ik sinds 2006. Ik doe vooral ondernemingsrecht. Herstructurerings, overnames, fusies en splitsingen. Op school deed ik een B-pakket met wis- en scheikunde, zonder de ambitie iets technisch te gaan doen. Maar door die B-achtergrond kan ik voor een jurist aardig rekenen en formules niet alleen toepassen, maar echt doorgronden. Dat komt in mijn praktijk goed van pas. En ik vind het leuk.'

VECHTPARTIJEN

'Al jaren ben ik actief binnen de KNLTB, de tennisbond, de laatste jaren als voorzitter van de Raad van Beroep. Ik tennis zelf al meer dan dertig jaar. Ook zit ik in de kamer voor het notariaat in het ressort Arnhem-Leeuwarden. Net als bij de tennis-

bond loopt daar volgend jaar mijn laatste termijn af. Tuchtrecht vind ik leuk om te doen en vrienden zeiden: is de tuchtcommissie van de KNVB niet iets voor jou?

Dat ik nooit gevoetbald heb, maakte niet uit. Na een periode van meelopen in de tuchtcommissie Noord/Oost maak ik daar sinds juli, dus met ingang van dit voetbalseizoen, deel van uit. Voetbal is wel wat anders dan tennis. Gaat het in het tuchtrecht bij tennis vooral om zaken als competitievervalsing of dubbel inschrijven bij toernooien, bij voetbal gaat het eerder om vechtpartijen, schoppen en slaan. Is er een rode kaart uitgedeeld, dan bekijkt de aanklager van de KNVB, een soort officier van justitie binnen het voetbal, of er een tuchtzaak moet komen. Hij kan eerst een schikkingsvoorstel doen. Zo nodig komt de zaak bij de tuchtcommissie, waarna er nog een beroepsmogelijkheid is. Laatst hadden we een zaak waarbij iemand werd verdacht van het dreigen met een boksbeugel, maar dat kon niet bewezen worden. Nee, voetbal is geen tennis.'

FAMILIE

'Als baby ben ik geadopteerd uit Seoul, Zuid-Korea. In die tijd, eind jaren zeventig van de vorige eeuw, kwamen relatief veel adoptiekinderen daar vandaan. Ik had eens een cliënte, een stewardess, die zich een vliegtuig vol wiegjes herinnerde. Want de baby's werden uit Seoul naar Nederland gebracht, naar hun adoptieouders. Over mijn afkomst was niets bekend, want in mijn dossier stond "vondeling". Toen ik in 2010 samen met mijn ouders en mijn eveneens uit Korea geadopteerde jongere zus op zoek ging naar onze roots, bleek dat ieder geadopteerd kind vermeld stond als "vondeling". Dat klopte meestal niet. Ook voor mij niet. In Korea vond ik familieleden. Mijn biologische ouders waren overleden, maar ik ontmoette een broer, een halfbroer,

schoonzus, ooms, tantes, neven en nichten. Deze broer was destijds te oud voor adoptie. Er is nog een jongere zus, die in de VS geadopteerd is. Ook haar heb ik inmiddels ontmoet. Nu reis ik ieder jaar naar Zuid-Korea en logeer ik bij mijn familie in Seoul. Ik vind het een fascinerend land. Sinds de Olympische Spelen in Seoul in 1988 heeft het land zich economisch enorm ontwikkeld. Op elektronisch gebied is men daar veel verder dan hier. Zo is er bijvoorbeeld landelijk 5G-bereik, overal, ook in dunbevolkte gebieden.'

WAARDE

'De mentaliteit is daarentegen eerder uit de jaren vijftig te noemen. Eerlijk. Als je een laptop in de metro laat liggen, kan die de hele dag heen en weer blijven reizen. Niemand pikt hem. Zakkenrollen komt nauwelijks voor, terwijl Seoul toch een wereldstad is met bijna tien miljoen inwoners. De criminaliteit is heel laag. Taxichauffeurs rijden op de meter. Als toerist word je niet belazerd. Je voelt je overal veilig. Nederlandse stewardessen spreken mij in het Engels aan als ik in het vliegtuig stap. Maar in Korea ben ik een toerist, al ben ik er geboren. Die eerlijkheid in Korea bevalt mij. Het is voor mij een belangrijke waarde, net als betrouwbaarheid. Natuurlijk geldt dat in het notariaat, want de notaris is bij uitstek een vertrouwenspersoon. Ook in de sport moet het er eerlijk en betrouwbaar aan toe gaan. Omdat ik daar graag een bijdrage aan lever, vind ik het leuk om met tuchtrecht bezig te zijn.' ■